τὸ δὲ ἐξώτερον, ἀναστέλλεται δέ, ἂν μὴ χρεία ᾖ καὶ ὁ καιρὸς ἐπαλλήλη. πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη καλῶς ἐκδεδεμένους τῆς ὀθόνης. φησὶν οὖν ἀσφαλέστερον λοιπὸν διαλέγου καὶ πρᾶττε. τουτέστι μὴ πολλῇ χρῶ ἀθυρογλωττίᾳ. ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου τῷ Κλέωνι. παροξύνεται γὰρ σφόδρα. Κακίας καὶ συκοφαντίας.] ἐπειδὴ ψευδῆ κατηγορεῖν ἐτόλμησεν ὁ Κλέων αὐτοῦ, φήσας αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλά. καὶ οὐκ ἄν ποτε συγχωρήσειν προῖκα τῷ αὐτῷ, διὰ τοῦτο τοίνυν φησὶν αὐτὸν καὶ συκοφαντίας πνεῖν. ὃ χρὴ στοχάζεσθαι τὸν ἀλλαντοπώλην. ἐξῆς δέ, ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῷ πνεῖν καὶ συκοφαντίας κέχρηται. ἄλλως. ὄνομα ἀνέμου ὁ Καικίας, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ Νότον καλοῦσί τινες ἀκολούθως δὲ εἶπε διὰ τὸ προειρηκέναι τοῦ ποδός. ἅμα δὲ πρὸς τὴν συκοφαντίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ, τὰ ὀνόματα πλάττει. ἔστι δέ, ὅτε πνεῖ, τὰ νέφη εἰς ἑαυτὸν ἕλκει. ὡς τὸ κακὰ ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἕλκων ὡς ὁ καικίας νέφος. Ποτιδαίας.] ἔπαιξε τῷ ὀνόματι, ἵνα ἀκολούθως ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἀνέμων, ἀποκεῖσθαι καὶ αὐτὸς δοκῇ. ἡ δὲ Ποτίδαια, πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης κατῳκισμένη. Κορινθίων μὲν ἄποικος. Ἀθηναίων δὲ σύμμαχος, καὶ φόρους ἐτέλει. ἣν ἀποστᾶσαν πολιορκήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκίᾳ μακρᾷ ὡς καὶ ἐφ᾽ ὧν αὐτῶν γενέσθαι καταναγκάσαι, παρέλαβον, καὶ ἐξανδραποδίσαντες τὴν πόλιν. ἀπὸ ταύτης φησὶ τῆς πόλεως κεκλοφέναι δέκα τάλαντα τὸν Κλέωνα. καὶ τούτῳ φιλονεικῶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἔφησεν αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλά. Δέκα τάλαντα.] χρησίμως μὲν τὸν τόπον καὶ τὸν ἀριθμὸν εἶπεν. ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχεσθαι δοκῇ, καὶ μὴ μάτην, ἀλλ᾽ ὡς περὶ τῆς τοῦ Κλέωνος διαβολῆς λελέχθαι χάριν. πίστεως γὰρ παράδειγμα, τὸν κατηγοροῦντα μὴ ψιλοῖς χρῆσθαι ῥήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν προβάλλεσθαι καὶ τόπον. Βούλει τῶν ταλάντων.] δεῖ νοῆσαι τὸν Κλέωνα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ταλάντου πεισθέντα ἐνδοῦναι. πρὸς ὅ φησιν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἔλαττον γίνεται. Θείους.] οἱ ἔσχατοι κάλοι οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται. οὓς ὅταν ἐνδιδῷ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώρας χαλῶσι. καὶ ἔστιν οὐκ ἀκολούθως τοῦτο εἶπε. διὰ τὸ προάγον τοῦ ποδὸς παρεῖναι. φησὶν οὖν ὁ Κλέων πάντων ἂν ὑπερίδοι ἕνεκεν λήμματος.

BISETUS. Ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ις´.

Αλ. Τὸ πνεῦμ᾽ ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. Σὺ δ᾽ ἀστρατείας γ᾽ εἴκοσι,
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Αλ. Τὸν πάππον εἶναί φημί σου
Τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον;
Αλ. Τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. Κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. Παῖ᾽ ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού.
Τύπτουσί μ᾽ οἱ ξυνωμόται.
Χο. Παῖ᾽ αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
Γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις,
Καὶ τοῖς κόλοις,
Χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

AG. Ventus remittit plusculum,
CL. Talentûm quadringentûm postulaberis.
AG. Tu bis decem, ut qui proditi
Exercitus reus, insuper
Plus mille, quòd furti es reus.
CL. De sacrilegis mihi vnus es,
Qui arcem profanârunt Deæ.
AG. Vnus satellitum fuit
Auus tuus. CL. quorum? cedò.
AG. Ex Byrsina, grata Hippię.
CL. Impostor es. AG. versutus es.
CH. Audacter verbera. CL. hei mihi:
Coniurati me verberant.
CH. Feri, feri validißimè,
Contunde ventrem cum ilijs,
Et cum cibis,
Vt comprimas virum istum.

Σχόλια. Τὸ πνεῦμ᾽ ἔλαττον γίνεται.] ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ δευτέρου τριμέτρου, καὶ τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου, καὶ τοῦ τελευταίου ἑφθημιμεροῦς ὄντος. ἑξῆς δὲ τούτων τετράμετροι τέσσαρες καταληκτικοί, ἐν ἐπῳδοῦ τάξει κείμενοι. μεθ᾽ οὓς τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐκθέσεως δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. τοῦ δὲ συστήματος κορωνίς. ἄλλως. τὸ πνεῦμ᾽ ἔλαττον γίνεται. ἐπέμεινε τῇ τροπῇ τῶν ὀνομάτων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι ἐπιεικέστερος ἔσται καὶ πρᾳότερος. λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦτο πάλιν οἰκείως ἔλαττον ἔφησεν αὐτοῦ γίγνεσθαι τὸ πνεῦμα. Φεύξει γραφάς.] διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον, ἐπὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι. ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. φησὶν οὖν ὅτι κατηγορηθήσῃ δίκας δέκα. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων.] τῶν μετεχόντων τοῦ Κυλωνείου ἄγους ὅπερ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν δοκεῖ γενέσθαι ἀσέβημα. ἐπειδήπερ οἱ συγκατακλεισθέντες τῷ Κύλωνι ἐν τῇ Ἀκροπόλει, εἰς τὴν κρίσιν κατέβησαν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐκ τοῦ ἕδους τῆς θεοῦ ἐξάψαντες τὴν ἱκετηρίαν. ἧς διαρρυείσης, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. ἀλιτηρίων δέ, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶν. Ἀλιτηρίων.] τῶν ἁμαρτησάντων εἰς Ἀθηνᾶν. Κύλων γὰρ Ἀθηναῖος ἀνήρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας Θεαγένους γυναῖκα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτήν, δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτή, ἐπελθὼν τῇ Ἀκροπόλει ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει. τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι. τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας, ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες. ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι. καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὑρὼν καιρόν, φυγῇ ἐχρήσατο. καὶ οἱ φίλοι, ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δ᾽ ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς

Ἀθη-